

Expunere de motive

În România, în pofida unei literaturi sociologice și criminologice bogate cu privire la etiologia fenomenului de delincvență și infraționalitate, specialiștii din domeniu nu au acordat prea mare importanță identificării profilului recidiviștilor și a factorilor care îi determină pe aceștia să se abată în mod repetat de la lege.

Datorită acestor lacune ale cercetării, nici măsurile de prevenire ale fenomenului nu au avut eficiența scontată, astfel încât ponderea recidiviștilor în totalul populației încarcerate a crescut, din anul 1990 până în anul 2010, de peste trei ori, de la 14% la 45%. Faptul că aproape jumătate dintre deținuți au mai trecut prin experiența sistemului de justiție penală demonstrează carențele acestuia și ce fel de "reeducare" se face acolo.

Un rol esențial al serviciului penitenciar este acela al pregătirii deținuților pentru momentul eliberării și, din acest punct de vedere, ajutorul material este un factor determinant, asigurând un cadru mai prietenos de reintegrare socială a persoanei nou eliberate.

Conform statisticilor efectuate de către Agenția Națională a Penitenciarelor, primele două luni după eliberare reprezintă un prag dificil de trecut pentru mulți dintre cei prospăt eliberați. Or, cum această perioadă sensibilă poate fi determinantă în alegerea noului drum în viață al celui cetățean, se impune să luăm măsuri pentru a-l ajuta să nu recidiveze.

Această inițiativă legislativă propune ca, până la momentul angajării, definitivării situației locative, precum și până la data intrării în posesie a documentelor necesare reabilitării (diploma de studii, atestate,

acte de identitate), persoana proaspăt eliberată să aibă parte de un ajutor din partea statului pentru acomodarea cu viața din libertate, în primele trei luni.

Punctul a), respectiv ajutorul în natură la ieșirea din penitenciar, se referă la cazurile în care:

- deținutul suferă de o boală cronică și nu are posibilități pentru a-și procura medicamentele necesare
- deținutul a fost încarcerat vara și este eliberat în anotimpul rece.

Punctele b), c) și d) pun în sarcina administrațiilor locale asigurarea de adăpost, hrană și gratuități la transport, deoarece și comunitățile trebuie să aibă o responsabilitate mai mare în integrarea propriilor cetățeni, la întoarcerea acestora "acasă".

Toate aceste ajutoare vor fi acordate pe baza unui raport întocmit de ofițerul de probațiune.

Considerăm că România trebuie să acorde o șansă reală de reintegrare persoanelor care au executat o pedeapsă privativă de libertate. Iar sumele alocate pentru acest ajutor de trei luni, sunt, cu siguranță, mult mai mici decât pagubele produse de noi infracțiuni, pericolul social evident și cheltuielile cu întreținerea în penitenciare în cazul recidivei.

dep. Oana Florescu

